

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 28. kwietnia 1917.

Treść: № 184. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania obrotu sierścią.

184.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 27. kwietnia 1917,

w sprawie uregulowania obrotu sierścią.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządzają się, jak następuje:

§ 1.

Istniejące w Austrii w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia jakoteż wszystkie później przybywające zapasy sierści, a mianowicie sierści kóz, kozłat, sierści bydłowej, z bukatów, cielęcej, sierści z łosząt i koni z wyłączeniem wszelkiego włósienia z ogonów i grzyw ulegają rekwiżycji.

Rekwiżycya ta nie rozciąga się na te ilości wspomnianych sierści, znajdujących się w dniu wejścia tego rozporządzenia w życie już w posiadaniu przedsiębiorstw, które same je zużywają, ani do tych ilości, które po tej chwili zostaną sprowadzone z zagranicy cłowej.

§ 2.

Kto posiada zarekwirowane w myśl § 1. zapasy sierści, jest obowiązany zapasy te w dniu

pierwszym każdego miesiąca ofiarować do kupna T. akc. Centrali dla wełny w Wiedniu I., Seitzergasse 1, przedkładając wzory, ważące przynajmniej 250 g, i wymieniając ilości poszczególnych gatunków jakoteż miejsce składu.

Jeżeli przechowca zarekwirowanej sierści nie jest zarazem jej właścicielem, to winien on znajdujące się w jego przechowaniu zapasy jedynie zgłosić we wspomnianych terminach w T. akc. Centrali dla wełny, wymieniając właściciela i podając ilość zapasów, nie wolno mu jednak bez zgody T. akc. Centrali dla wełny rozporządzać tymi zapasami nawet na zlecenie właściciela.

§ 3.

Jeżeli oferent w ciągu 21 dni od chwili nadejścia jego oferty do T. akc. Centrali dla wełny, które mu co do tego wystawi poświadczenie, nie otrzyma żadnego uwiadomienia o tem, że ofiarowane przez niego zapasy zostaną odebrane, albo jeżeli T. akc. Centrali dla wełny jego ofertę odrzuci, to wolno mu sprzedać w państwie tutejszem tę ofiarowaną sierść bez ograniczenia. Sierść taka nie podlega już ograniczeniom co do przerabiania w myśl § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. lutego 1917, Dz. u. p. Nr. 80. Należy jednak o każdej sprzedaży takich zapasów sierści donieść bezzwłocznie T. akc. Centrali dla wełny, wymieniając nabywcę, sprzedaną ilość i cenę sprzedaży.

§ 4.

Cenę odbioru tych ilości, które odbierze T. akc. Centrali dla wełny, oznaczy w granicach ustanowionych cen (§ 5.) komisya, składająca się z zastępcy Ministerstwa handlu, z zastępcy Ministerstwa wojny i z zastępcy Ministerstwa obrony krajowej. Do komisji tej będzie dodanych z głosem doradczym po dwóch znawców z koła przemysłów przerabiania sierści i z koła fabrykantów skóry; mianuje ich Ministerstwo handlu.

§ 5.

Dla oceny sierści odebranej przez T. akc. Centrali dla wełny, obowiązują następujące ceny:

za sierść bydlęcą i końską:

sierść letnia, krótka . . . K 0-80 za 1 kg;

sierść zimowa, długa . . . „ 2-00 „ 1 „ ;

za sierść z bukatów i cielęcą . . „ 2-20 „ 1 „ ;

za sierść kóz:

długa, nadająca się do czesania (około 10 cm długa) „ 6-00 „ 1 „ ;

krótsza, niezdatna do czesania „ 3-60 „ 1 „ ;

za sierść kozłą „ 4-50 „ 1 „ ;

Ceny te rozumie się za praną fabrycznie (maszynowo dobrze wypraną i wysuszoną) sierść i podnoszą się albo zniżają w tym samym stopniu, w jakim ulegają zmianie ceny za skórę surową.

§ 6.

Jeżeli strona nie zgadza się z ceną odbioru, ustanowioną na podstawie tych cen przez komisję odbiorczą, to cenę odbioru oznaczy sąd powiatowy w siedzibie trybunału pierwszej instancji, w którego okręgu znajduje się ofiarowany na sprzedaż zapas, a to w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu znawców w granicach cen, ustanowionych w § 5. Jeżeli w siedzibie trybunału znajduje się więcej sądów powiatowych, to oferent ma prawo wyboru. Rozstrzygnięcie sądu powiatowego można zacząć rekursiem do dnia 8. Przeciw rozstrzygnięciu drugiej instancji nie jest dopuszczalny dalszy środek prawny. O ile kosztu postępowania winna zwrócić jedna strona albo o ile należy je między strony rozdzielić, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania.

W razie, jeżeli sąd ma cenę oznaczyć, winno T. akc. Centrali dla wełny po dostawie i ode-

braniu sierści zapłacić gotówką na razie cenę, ustanowioną przez komisję odbiorczą. Obowiązku dostawy nie odrocza postępowanie sądowe.

§ 7.

Garbarnie są obowiązane zbierać według wskazówek Ministerstwa wojny, wydawanych w porozumieniu z Ministerstwem handlu i z Ministerstwem obrony krajowej wszystką w ich przedsiębiorstwie odpadającą sierść ze skórek kozich jakoteż ze skór bydlęcych, ze skór bukatów, ze skór cielęcych i końskich.

Obowiązku zbierania sierści nie mają te garbarnie, które już w chwili wejścia rozporządzenia w życie używały przeważnie siarczku sodowego jako środka usuwania włosów. O ile przedsiębiorstwa te sierść zbierają, podlegają one postanowieniom o przymusie ofiarowania na sprzedaż w myśl § 2.

§ 8.

Zawarte przed wejściem tego rozporządzenia w życie umowy o kupno i dostawę wymienionych w § 1. sierści — z wyjątkiem sprowadzonych dowodnie z zagranicy cłowej — są bezskutecznymi, o ile nie dopełniono ich do dnia wejścia w życie tego rozporządzenia. Roszczenia o dodatkowe dopełnienie albo o odszkodowanie z powodu niedopełnienia nie można dochodzić. Roszczenia z powodu niedopełnienia, które powstały przed wejściem tego rozporządzenia w życie, pozostają nienaruszonymi, jednak nabywca nie może żądać dopełnienia, lecz tylko odszkodowania.

§ 9.

Wszystkie przedsiębiorstwa, zajmujące się zbieraniem i sprzedażą wymienionych w § 1. sierści, są obowiązane prowadzić dokładne zapiski, z których każdego czasu można powziąć wiadomość o stanie zapasów jakoteż o zbieraniu, przybytku i ubytku poszczególnych gatunków sierści. Ze zapisków tych musi być także widocznem, kiedy poszczególne partje ofiarowano dla kupna T. akc. Centrali dla wełny i jaką to ostatnie udzieliło na to odpowiedź.

Sierści, sprowadzone z zagranicy cłowej, należy wykazywać w zapiskach zawsze oddzielnie.

§ 10.

Nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia czuwa Minister handlu, Minister wojny i Minister obrony krajowej przy pomocy inspektorów

przemysłowych albo specjalnie ustanowionych organów kontrolnych. W tym celu wolno im zwiedzać magazyny i inne zakłady oraz wglądać do ksiąg kupieckich, korespondencyj jakoteż innych zapisków.

§ 11.

Za przekroczenia tego rozporządzenia oraz wydanych na jego podstawie zarządzeń będą karane władze polityczne pierwszej instancji grzywnami do 5000 koron albo aresztem do sześciu

miesięcy, o ile czyn ten nie podpada pod surowsze postanowienie karne. W taki sam sposób należy ukarać każdego, kto przy takiej czynności współdziała.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.
Schenk wlr.

Spitzmüller wlr.
Urban wlr.

